

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ФІЛОСОФІЇ І ПРАВА**

РОБОТА НА КОНКУРС «ІСТОРІЯ МОГО УНІВЕРСИТЕТУ» НА ТЕМУ:

**«ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА БІОГРАФІЯ ВЧЕНОГО:
ФРАГМЕНТИ ЖИТТЯ ТА ТВОРЧОСТІ ПРОФЕСОРА
ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНОЛОГІЧНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ**

**Георгія Віталійовича АНГЕЛОВА
(1932-2018 рр.)»**

**РОБОТУ ВИКОНАВ:
Студент III курсу групи ЕМ-381,
Факультету менеджменту, маркетингу
та публічного адміністрування
КРИЛОВ Н.Г.
НАУКОВИЙ КЕРІВНИК:
К.і.н., доцент кафедри філософії і права
ЧЕРНЯК Г.А.**

ОДЕСА-2023

У наукознавчій літературі існує особливий жанр – інтелектуальна біографія вченого. Відповідно до його традицій важливим є спогади про талановитих педагогів, науковців, викладачів, які зробили помітний внесок у підготовку фахівців Одеського національного технологічного університету.

Одним із них є професор Георгій Віталійович Ангелов – різнобічний фахівець у галузі гуманітарних знань, творча біографія якого розглядається у цій конкурсній роботі.

Професор Ангелов Г.В.

ЗМІСТ

Вступ.....	3
1. Місто дитинства.....	4
2. Шлях до професії.....	9
3. Дерзає той, чий дар безмежний.....	20
4. Кафедра інженерів людських душ.....	25
Висновок.....	32
Список літературних та наукових джерел.....	36

ВСТУП

Викладання гуманітарних наук у технічному виші має певні особливості. Переконати майбутніх інженерів, технологів, менеджерів у значимості вивчення суспільствознавчих дисциплін могли лише висококваліфіковані педагоги, які досконало володіють змістом свого предмета та методикою його викладання. Саме таким фахівцем і був Г.В. Ангелов.

Здобувши класичну освіту історика, він пройшов школу професійного становлення та зростання перш ніж стати викладачем закладу вищої освіти та вченим-дослідником.

Мета цієї роботи: познайомитися з біографією професора Ангелова Георгія Віталійовича, вченого дуже великого таланту та блискучої педагогічної майстерності, заслуженого діяча культури України, доктора філософії, професора, члена Національної Співки журналістів України, понад двадцять років – проректора з науково-педагогічної, виховної роботи розвитку Одеської національної Академії харчових технологій, члена Ради ректорів та комісій Міністерства освіти України з різних напрямків діяльності вищих навчальних закладів, близько тридцяти років завідувача кафедри соціології, філософії та права, Дійсного члена Академії інженерних наук України та Української академії економічної кібернетики.

Об'єкт дослідження: біографія вченого.

Дослідження базується на вивченні архівних джерел, газетних та журнальних статей, матеріалів музею Одеського національного технологічного університету, аналізі бібліографічної спадщини вченого.

Методи дослідження: інформаційний пошук та аналіз літератури, систематизація зібраного матеріалу. Науково-педагогічна біографія Г.В. Ангелова відновлена за документальними джерелами, виявленими у фондах архівів, особовими справами, що містять автобіографії різних років, написані у зв'язку з надходженням на роботу, особисті листки з обліку кадрів, службові характеристики, накази про прийом та переведення на нові місця роботи чи посади. Використання зазначених документів дозволило відновити

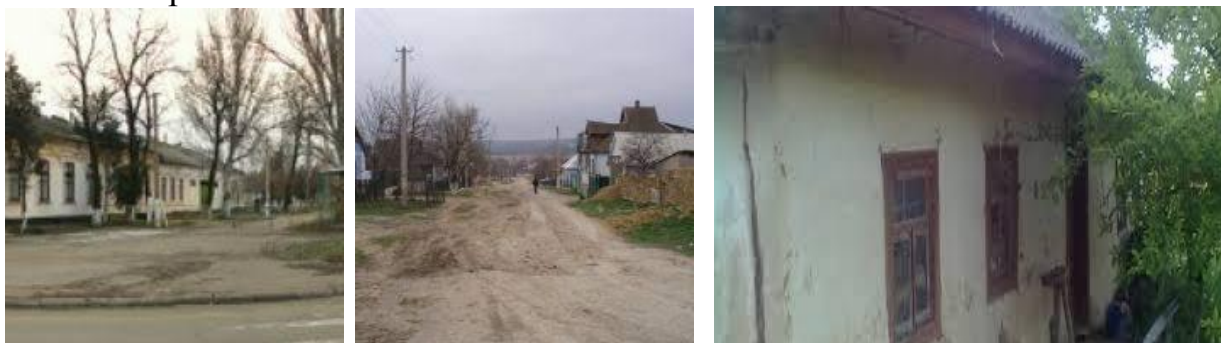
життєвий шлях вченого-історика, простежити процес формування його творчого та ділового потенціалу, наголосивши на основних досягненнях у науково-педагогічній та громадській діяльності. На окрему увагу заслуговують наукові публікації Г.В. Ангелова. Підготовлені в непростий час ідеологічного монополізму вони не втрачають своєї актуальності в наші дні.

1. МІСТО ДИТИНСТВА

У трагікомедії «Карнавал» один із героїв фільму говорить своїй доньці: «Ніде і ніколи, в жодному місті світу, зірки не світять так яскраво і чарівно, як у місті дитинства» [1]. Тому що це найважливіший і надзвичайний час у житті. І чарівне місто дитинства – це та мала батьківщина, де ти народився і виріс. Це те місце, яке викликає добрі спогади та можливість поділитися ними з родиною, друзями, у колі близьких людей.

Як писав Т.Г. Шевченко: «У своїй хаті своя правда, і сила і воля» [2].

Георгій Віталійович Ангелов народився 14 березня 1932 року в сім'ї службовців, у маленькому провінційному містечку на Одещині з гарною назвою Березівка.

м. Березівка, 1938-1940 рр.

Як розповідав Георгій Віталійович, що одна з історій походження назви «Березівка» веде до кінця 18 — початку 19 століть, коли ці земельні території були під керуванням німецького колоніста Рауха. У період його правління на місці нинішнього березівського стадіону було місце найму до різних господарських закладів Рауха. Люди, які приходили для найму, просто говорили або писали на папері «бери,зові» (малося на увазі — на роботу). Так місце найму стало називатися «бери-зові», а сам населений пункт пізніше іменувався «Березівка».

Історія Малої Батьківщини Георгія Віталійовича Ангелова веде своє літочислення з 1802 року. Це був період інтенсивного заселення та господарського освоєння Південної України. Першими мешканцями Березівки були кріпаки-втікачі з північних губерній України та центральних губерній Росії, потім у ній оселилися німці-колоністи [3].

У другій половині XIX століття Березівка стала одним із значних торгово-промислових центрів. Тут було багато умільців: людей працьовитих, кмітливих і допитливих слюсарів, ковалів, кравців, бондарів, теслярів, шевців. Двічі на місяць у Березівці відбувалися великі базари, де продавалися пшениця, борошно, крупи, худоба, коні та будівельний ліс. Березівка була другим за значенням після Каховки ринком для найму сільськогосподарських робітників. В окремі роки до містечка прибувало по 5—6 тис. чоловік у пошуках роботи у поміщиків. В 1906 Березівка вже називається містом, в ній було два міські училища на 150 чоловіків, приватна жіноча прогімназія на 42 учениці і церковно-парафіяльна школа на 46 учнів [4].

Все це ґрунтовне соціальне житейське багатство містечка, з його традиціями, віруваннями та надіями відіграло значну роль на формування багатьох неповторних людських рис характеру майбутнього вченого.

Батько Ангелов Віталій Васильович до війни (1941 р.) працював в органі місцевого самоврядування – Березівському райвиконкомі. Справ було багато. Свій розвиток отримала місцева промисловість. У Березівці діяло 6 підприємств. Серед них важливе місце посідав переробний пункт Одеського тресту «Укрплодоовоч». На базі ремонтного заводу з'явився райпромкомбінат. У 1938 році на станції Березівка замість старого елеватора було збудовано новий. Працювали також трикотажна та інкубаторська фабрики, винокомбінат, автоколони «Сільгосптранс», організація «Сельбитремонт», промартель «Труженинк», ім.Шевченка, що випускали товари широкого вжитку. Почалося будівництво вапняного та цегельного заводів. Було збудовано готель, понад 200 житлових будинків, діяла районна лікарня з 5 відділеннями, поліклініка, пункт «швидкої допомоги», протималарійна пересувна станція, дитяча консультація з молочною кухнею. Працював ветеринарний диспансер [5].

Господарство Березівки розвивалося швидко та інтенсивно. Тому участь Віталія Васильовича Ангелова у розвитку та управлінні Березівського району вимагала багато часу та сил.

Мама, Ангелова Людмила Василівна, була вчителькою. На той час у Березівці працювало 2 середні, неповна середня та початкова школа, в яких навчалося 1086 учнів, профтехшкола, яка готувала бригадирів-механізаторів, школа робочої молоді. У всіх навчальних закладах працювало 45 вчителів [5]. Серед яких була й Людмила Василівна.

Березівська СШ. №1

У сім'ї надавалося велике значення освіті дітей. А їх було троє та всі хлопчики. Георгій був молодшою дитиною у ній. У 1939 році він вступає до Березовської середньої школи №1. Але дедалі частіше звучить слово «війна». У тому, що війна буде, загалом мало хто сумнівався, зокрема й дев'ятирічні діти. У ті роки велася активна робота з патріотичного виховання підростаючого покоління: школярі здавали норми ГТО, кожен хлопчик його віку розумів, що треба готувати себе до захисту батьківщини, бо є ворог, який може на неї напасти. Мав двох братів. Вони були старші за Георгія — і в них був такий самий настрій. І все-таки оголошення війни стало для них несподіванкою. Вони, звичайно, і уявити не могли ті труднощі, які принесе війна. Усі були впевнені у швидкій перемозі.

Тому історія дитинства Георгія - це історія людини, що народилася перед війною і дорослішала у воєнний час, коли на очах хлопчиків проходила евакуація, переїзди, голод, втрата близьких і знайомих, життя в дитбудинках і сараях, втечі підлітків на фронт.

У 1941 році батько Георгія, Ангелов Віталій Васильович, був призваний до лав Радянської Армії і цього ж року загинув на фронті. Георгію було 9 років. Через деякий час на фронті загинули і два старші брати.

З 1941 по 1944 рр. селище знаходилося під німецько-румунською окупацією. Людмила Василівна разом із Георгієм не евакуювалися і весь час окупації перебували у Березівці.

На війні дітей немає, говорить відома приказка. Хлопці дорослішали не тому, що хотіли — того вимагало життя. На фронт йшли батьки, брати, чоловіки та сини, а замість них помічниками ставали хлопчики та дівчатка.

У дитячі ігри під час війни вони не грали. Багатьом із них доводилося працювати на земельних ділянках, навіть свій невеликий урожай дозволяв вижити і не померти з голоду. Це лихоліття назавжди вривався в пам'ять підлітка.

Страшні події війни не пройшли повз березівських хлопчаків. У перші дні окупації гітлерівці розстріляли 15 тисяч євреїв, пригнаних сюди з

Бессарабії. Окупанти грабували установи та підприємства, що вивозили цінності. На дверях уцілілих житлових будинків, звідки окупанти вигнали місцевих жителів, з'явилися таблички з написом «Тут живе німець». Місцеве населення не мало права навіть підходити до таких будинків [6].

І ще одна страшна подія назавжди врізалася в пам'ять підлітка. В окупованій Березівці діяла підпільна організація. Маючи три радіоприймачі, підпільники слухали зведення Радянського інформбюро та поширювали їх серед населення. Підпільна організація мала печатку румунської жандармерії та бланки перепусток та паспортів. На озброєнні у неї було 8 ручних та 2 станкових кулемета, 92 гвинтівки, автомат. Підпільники спільно з партизанами робили диверсії, озброєні напади на окупантів, перешкоджали вивезенню до Німеччини продовольства та сільськогосподарської техніки, пустили під укіс дрезину з фашистськими офіцерами, зуміли вилучити зі складу жандармерії значну частину зброї.

Але поліція напала на слід підпільників. Схоплені фашистами, учасники підпілля, незважаючи на звірячі тортури, нікого не видали. Двадцятирічний Василь Данилишин, секретар підпільної комсомольської організації, писав із в'язниці: «Наша перемога буде величезним досягненням радянської молоді... Наша мета — це обов'язок кожного з нас піти на захист Батьківщини» [7].

1590 березівців билися у роки Другої світової війни. 781 їх загинув смертю хоробрих. Серед них батько та два брати Георгія Віталійовича Ангелова [8].

Після визволення Радянською Армією м. Березівки, Георгій повертається до школи.

За роки непростого життя в окупації Георгій, фактично з дев'яти років, багато в чому навчився дбати про себе сам: топити грубку, варити суп та кашу, мити посуд, підтримувати в чистоті будинок та вчитися. У військовий, та й післявоєнний час ціле покоління його однолітків привчалося змалку до самостійності і праці.

Це допомагало у навчанні. У школі було багато суворостей. Після війни

оцінки з предметів ставили з першого класу. У четвертому та сьомому складали спеціальні випускні державні іспити, такі ж, як і в десятому, а з п'ятого класу були іспити за підсумками року. До школи, як ми раніше писали, Георгій вступив на ті часи рано, у сім років, хоча тоді приймалися лише у вісім. У молодших класах навчався без особливих зусиль, і щороку закінчував із похвальною грамотою. А ось у старших для цього доводилося серйозно працювати.

Він добре розумів, що навчання для школяра – основний вид праці. І, як і будь-яка праця, він вимагає волі, зусиль, напруги, особливо якщо метою є високі результати. Звичка до самостійної праці, вироблена в ранньому дитинстві, звичайно допомагала навчанню.

І ще про одну «пам'ятку», яка генетично вплинула і на формування його особистості, і на особливий її прояв. А полягає вона у тому, що Г.В. Ангелов – нащадок Тараса Григоровича Шевченка, його прапрапраправнучатий племінник. Видно його цілеспрямованість, щире почуття соціальної справедливості і високо громадянської відповідальності мають найглибше коріння!

Портрет Т.Г. Шевченка, який завжди знаходився у робочому кабінеті Г.В. Ангелова

Завадівський сільськогосподарський технікум, 1948 р.

Незважаючи на те, що хлопчика тягнуло до історії, літературі вибір технікуму було зроблено усвідомлено. Піднімалося після війни сільське господарство і у фахівцях була велика потреба. Крім того, поряд працювали та повертали до нормального життя устрій краю такі відомі організатори сільського господарства радянського періоду.

**Павло Пилипович
ВЕДУТА**
двічі Герой Соціалістичної
Праці.

**Макар Анісімович
ПОСМІТНИЙ**
Двічі Герой Соціалістичної Праці
(до речі, Г.В.Ангелов довгий час
мешкатиме в Одесі на вулиці ім.
М.А.Посмітного).

Закінчивши 1950 року навчання у технікумі він починає працювати агрономом у колгоспі ім. Леніна Березовського району.

Оцінюючи завершальні роки свого шкільного та середнього спеціального навчання Георгій Віталійович Ангелов завжди казав: «Мені пощастило з учителями базових предметів – математики, фізики, хімії, російської та української мови та літератури, історії. Кожен з них любив свою науку і тому був суворим до учнів, ніколи не давав поблажок в оцінках, умів захоплююче та кваліфіковано викладати навчальний матеріал, виявляючи його внутрішню логіку».

До закінчення технікуму, у Георгія вже інтуїтивно склалася установка, що знання мають викладатися не безладно, за принципом «крім того», а послідовно-логічно, з позиції «внаслідок того». Ця установка, яка виступає необхідним компонентом системного мислення, зміцнювалася та відточувалася на подальших етапах його навчання – в інституті та аспірантурі.

Пропрацювавши рік молодим фахівцем Георгій Віталійович Ангелов вступає у 1951 році до Одеського педагогічного інституту ім. К. Ушинського на історичний факультет.

Одеський педагогічний інститут ім. К.Ушинського. 1951 р.

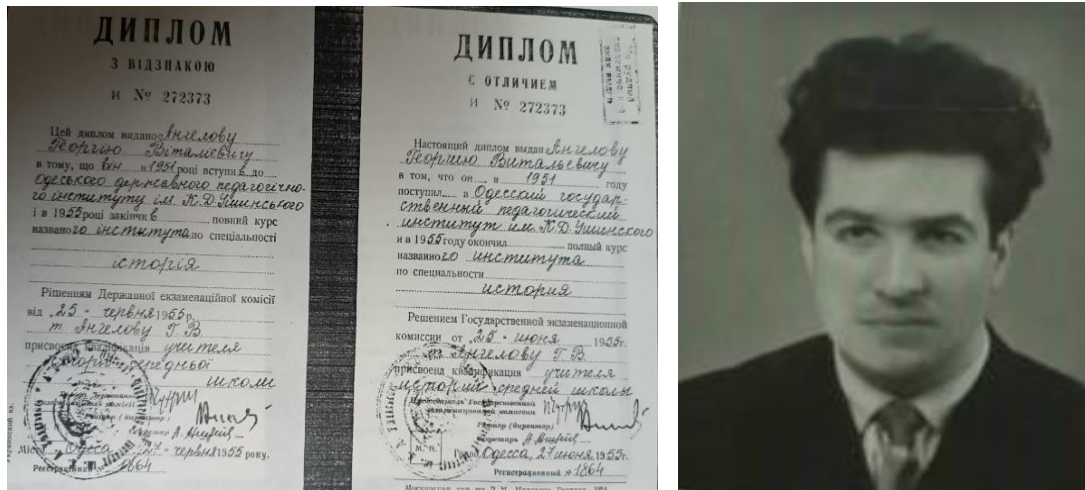
Як відомо, у післявоєнний період радянської історії було значно посилено ідеологічний контроль за всіма сферами соціального життя. Звісно, він поширювався і сферу освіти. У сталінські часи контроль був тотальним, і хоча надалі він пом'якшав, але завжди визначав межі дозволеної та недозволеної інформації. Проте вища школа давала класичні знання не лише з базових дисциплін – математики, фізики, хімії, біології, а також з предметів гуманітарного профілю – історії, мови, літератури. Це був досить значний обсяг знань, який потрібно було засвоїти до закінчення вишу. Але головне полягало в тому, що сам процес розуміння наукових знань відкривав перспективи та можливості формування того особливого типу свідомості, ядром якого є системне логічне мислення.

Для студента історичного факультету Юри Ангелова (так його називали в інституті) студентські роки були щасливими часами. Окрім навчання займався спортом. На першому та другому курсах грав за збірну інституту з волейболу, мав другий розряд. Потім захопився баскетболом, входив до основного складу збірної. І хоча тренування займали багато часу, але енергії діставало на все, в тому числі й на головне, – добре навчання.

Вже на першому курсі він вирішив, що має вивчити та законспектувати головні роботи видатних представників філософської класики. У нього зберігся значний набір спільних зошитів з такими записами. Багато зауважень на полях того конспекту 1951 р. сьогодні виглядають спрощено і навіть наївно, але загалом гегелівські ідеї були представлені досить адекватно. Отже, його історико-філософська освіта, незважаючи на особливості соціальної обстановки тих років, була цілком прийнятною.

Як спеціалізація він вибрав філософію культури. Успішна робота у цій галузі вимагала як історико-філософської підготовки, а й спеціально-наукових знань, які є свого роду емпіричною базою для наукових узагальнень.

Закінчивши 1955 року з відзнакою інститут, він працює секретарем комітету комсомолу цього інституту. Йому 23 роки.

Диплом із відзнакою про закінчення Г.В. Ангеловим історичного факультету Одеського педагогічного інституту ім. К.Ушинського.
1955 - випускник інституту Ангелов Г.В.

Освічений, начитаний, товариський, ініціативний молодик потрапляє до центру молодіжного руху Одеси. Його обирають секретарем, потім першим секретарем Ворошиловського (у майбутньому Центрального) районного комітету комсомолу, а 1958 р. секретарем Одеського обласного комітету комсомолу з пропаганди та агітації.

1958 р. Георгій Ангелов з друзями.

Це був добрий досвід управлінської, виховної, ідеологічної роботи. Адже комсомол було створено для широкомасштабної роботи з молоддю. І свою функцію виконував. І у перетворенні країни та у вихованні її гідних громадян.

Виходять у світ перші наукові роботи, присвячені молодіжному руху, процесам культурного життя країни, питанням виховної роботи в молодіжному середовищі [9].

2. 74

ГРОВЕРИ

Носіткова впровадила в життя принцип широкої участі трудящих у культурно-освітній діяльності. Нар.-до Одеського державного університету. 1964.	1,5 п.н.
Покращення ролі обслуговування в роботі культурно-просвітницьких уч. закладів на комуністичному факультеті Одеського державного університету. 1965.	2,5 п.н.
Культурно-просвітницька робота - підвищення єдності комуністичного виховання в нар.-до Одеського державного університету. 1973. /в соавторстві/.	2,5 п.н.
Результативне організувала - виконала умовне рішення задач культурної революції /по матеріалу УССР. Одеське Одеського об'єднання "Співачі". 1971. /в соавторстві/.	2,0 п.н.
Комуністичне виховання студентської молоді. В реферативній збірці. Інформаційний центр масової освіти. Міністерство освіти в Одеському спеціальному об'єднанні СРСР. Москва. 1971.	2,0 п.н.
Соціальна роль революційних традицій масового виховання в Одеському домі народного творчості. 1972.	2,5 п.н.
Народні університети - масова форма комуністичного виховання трудящих. Нар.-до Одеського домі народного творчості. 1972 /в соавторстві/.	1,0 п.н.
Масово-інтернативна та фізкультурно-спортивна виховання трудящих в клубних умовах. Нар.-до Одеського домі народного творчості. 1972 /в соавторстві/.	1,2 п.н.
Соціально-педагогічне основи виховно-інтернативного виховання в клубних умовах. Нар.-до Одеського домі народного творчості в Одеському ОК ДКСР. 1973 /в соавторстві/.	2,75 п.н.
Форми виховно-інтернативного виховання в клубних умовах. Нар.-до Одеського домі народного творчості. 1974. /в соавторстві/.	2,5 п.н.
Методична рекомендація по організації роботи комітетів класових учбових закладів по формуванню комуністичної свідомості студентської молоді. Нар.-до Одеського об'єднання ДКСР. 1974. /в соавторстві/.	4,0 п.н.
Виховна роль советської інтелігенції в комуністичному вихованні трудящих сучасного села. Нар.-до Одеської обласної організації об'єднання "Співачі". 1974. /в соавторстві/.	2,25 п.н.
Виховна роль на прикладі життя і діяльності В.І. Леніна. Нар.-до Одеського домі народного творчості. 1974. /в соавторстві/.	2,0 п.н.
Культурна реконструкція сільських соціалістичних господарств. Нар.-до Одеської обласної організації об'єднання "Співачі". 1974. /в соавторстві/.	2,5 п.н.

Архів ОНАХТ.Ф.5005. Оп. № 1-ОС-2018. Л.76

Після п'яти років роботи в молодіжних організаціях Георгія Ангелова переведено на роботу в Одеське обласне управління культури на посаду заступника начальника, а потім начальника управління і працює в управлінні 9 років, до 1969 року.

Зустріч з діячами культури, 1967 рік

За цей час Георгій Віталійович з 1962-1964 рр. заочно закінчує Харківський державний бібліотечний інститут та здобуває другу вищу освіту за спеціальністю культурно-просвітницької роботи [10].

Диплом Ангелова Г.В. про закінчення Харківського державного бібліотечного інституту

З 1966-1969 років без відриву від основної роботи заочно навчається в аспірантурі Одеського державного університету ім. І.І. Мечнікова.

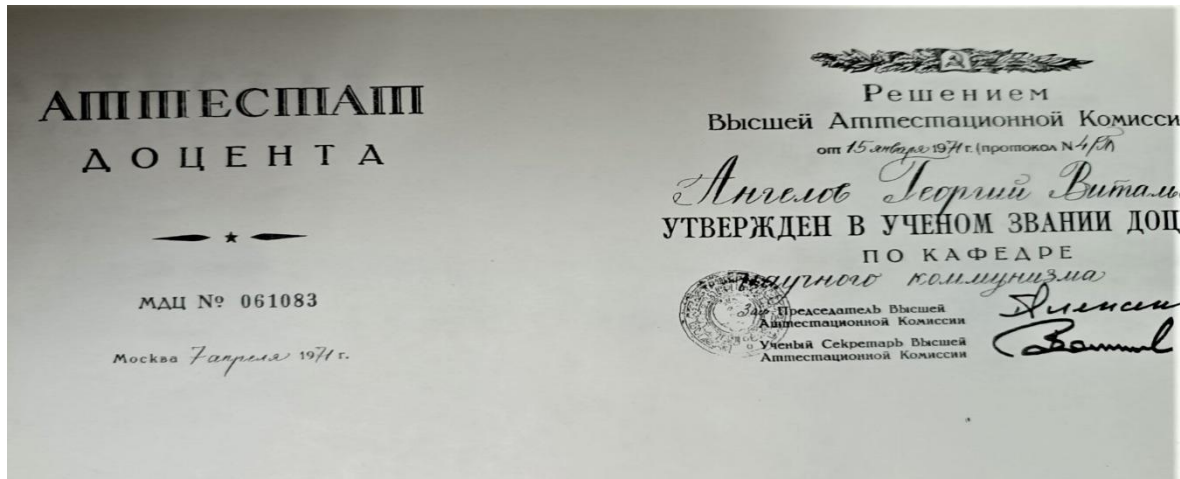
У 37 років, 1969 року захищає дисертацію з питань культури молоді та йому присуджується ступінь кандидата історичних наук.

Диплом Г.В. Ангелова про присудження ступеня кандидата історичних наук

Надалі він стане послідовником наукових напрямів, пов'язаних із іменами таких вчених, як О.І. Арнольдов, В.Д. Бабкін, І.Ф. Йордатій, В.Г. Кремінь, В.П. Андрющенка [11].

1969 року Георгій Віталійович Ангелов розпочав викладацьку діяльність в Одеському технологічному інституті холодильної промисловості на кафедрі політичної економії та наукового комунізму. 1971 р. отримує звання доцента.

Диплом Г.В. Ангелова про затвердження у вченому званні доцента

У 40 років, у листопаді 1972 року. Георгій Віталійович Ангелов обирається завідувачем кафедри наукового комунізму ОТІХП ім. Ломоносова, де працює 7 років до листопада 1979 року.

Г.В.Ангелов на засіданні науково-теоретичного семінару кафедри, 1976 рік

У 1978 р. за активну педагогічну, науково-дослідну та суспільно-виховну діяльність Г.В. Ангелов нагороджується почесним званням «Заслужений працівник культури Української УРСР» [12].

Знак: Заслужений працівник культури УРСР

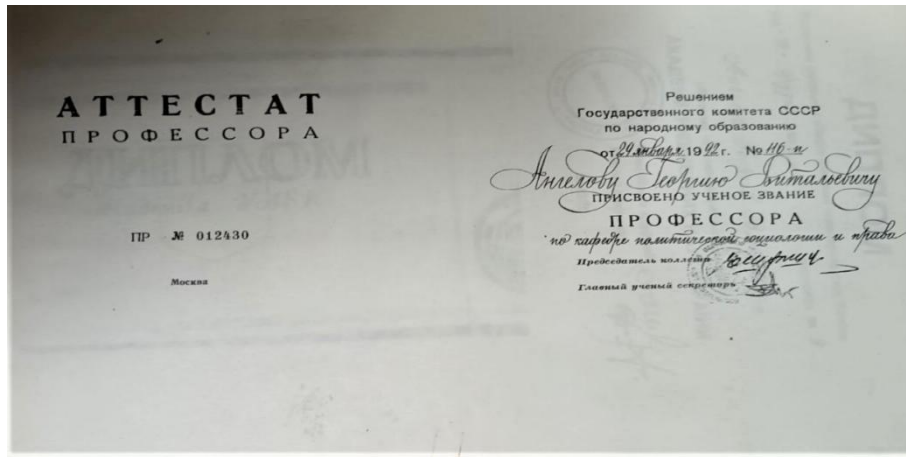
З 1979 до 1983 року - очолював партійний комітет інституту. З 1983 по 2003 рік Георгій Віталійович Ангелов – проректор з міжнародних зв'язків, а потім проректор з науково-педагогічної, виховної роботи та соціального розвитку Одеської національної академії харчових технологій.

Керівники інституту вітають відмінників навчання

1992 – Георгію Віталійовичу присвоєно вчене звання професора кафедри політичної соціології та права ОТХП.

Диплом Г.В. Ангелова про присудження вченого звання професора

На засіданні загальних зборів інституту, 1999 рік

Г.В. Ангелов на зустрічі з іноземними студентами

Г.В. Ангелов на творчому вечорі з іноземними студентами

(зліва направо) професори Терещенко Г.І., Чередниченко А.П., Ангелов Г.В., ректор інституту Чайковський В.Ф. 1987 р.

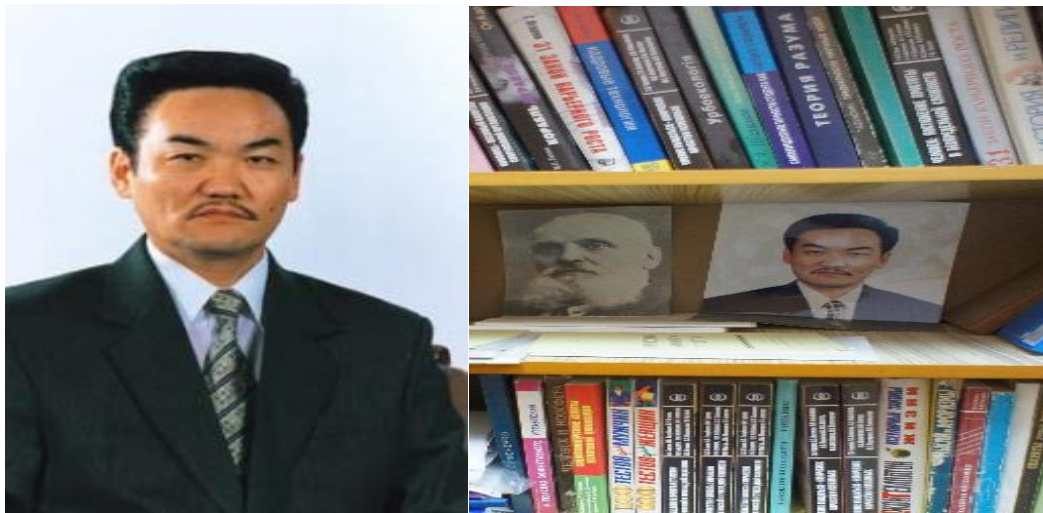

Г.В. Ангелов з ректором інституту, професором Захаровим М.Д. 1988 рік

Журналіст Євген СТЕБЛІВСЬКИЙ ось як розповів про деяких підопічних проректора з роботи з іноземними студентами Г.В.Ангелова.

Випускник Одеської академії харчових технологій сьогодні - президент республіки Монголія? Зпочатку ця новина була сприйнята як чергова з ряду неймовірних чуток, але з'ясувалося, що це правда. Крім того, сталося так, що "технологка" в різні часи надала Монголії цілий ряд заступників міністрів та міністрів - наприклад, міністра сільського господарства.

Портрет колишнього студента Нацагійна Багабанди завжди зберігався в кабінеті Г. В. Ангелова

З 2003 до 2018 року професор Ангелов Г.В. завідує кафедрою соціології, філософії і права ОНАПТ.

2005 рік. Засідання кафедри соціології, філософії і права. Професор Дейнеко М.І., зав.кафедрою проф.Ангелов Г.В., доцент Соловей А.О.

3. ДЕРЗАЄ ТОЙ, ЧИЙ ДАР БЕЗМЕЖНИЙ

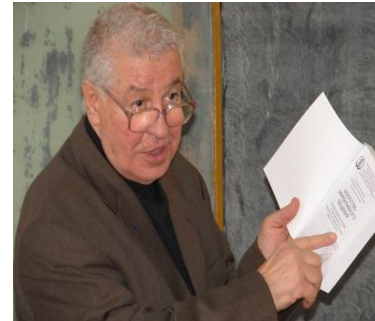
На протязі всього наукового шляху Георгія Віталійовича Ангелова основними сферами наукової діяльності були соціологія духовного життя суспільства, соціокультурний менеджмент, соціально-етнічні та психолого-педагогічні аспекти сучасного управління, інноваційна діяльність у галузі організації науки, соціологія сім'ї [11].

Під керівництвом Георгія Віталійовича було розроблено держбюджетну тему «Функціонування української культури та мови в умовах багатонаціонального складу півдня України». З відповідних проблем він читав цикли лекцій у Лейпцизькому (Німеччина), Сегедському (Угорщина) та Опольському (Польща) університетах, а також у ряді ЗВО Болгарії та Чехії.

Їм проведено велику науково-дослідну роботу в галузі вдосконалення систем матеріальної та моральної мотивації праці та підвищення управлінської культури [14].

Професор Ангелов Г.В. керував науковими міжкафедральними дослідженнями з проблем: «Формування у студентів у навчальному процесі загальнолюдських ціннісних орієнтацій, соціально-політичного та гуманітарного мислення» та „Розробка організаційно-методичних засад комплексної системи підготовки фахівців в умовах нових економічних відносин”. Він активно керує розробкою держбюджетної наукової теми кафедри «Соціально-філософські, політико-правові та соціально-психологічні проблеми освоєння інноваційних технологій в управлінні та комунікаціях». Вражає обсяг зробленого: 15 книг монографічного характеру, понад 380 публікацій, зокрема 71 книга [15].

Кабінет професора Г.В. Ангелова в Академії, 2018 рік, та стелажі з деякими авторськими книгами

Зі своїми соратниками, видатними вченими та відомими педагогами — Йордатієм М.Ф., Чередниченком А.П., Терещенком Г.І., Баканурським Г.Л., Чугуєнком В.М., Суркісом Л.Д., Коломійчуком В.Т., Руденко А.А., він встановив тісний зв'язок із трудовими колективами Одеси та Одеської області, організовуючи читання циклів шефських лекцій, Днів кафедр, круглих столів, створив на базі нашого навчального закладу загальноміську між кафедральну школу з проблем забезпечення світоглядної спрямованості навчального процесу та формування інженерного мислення, виступав ініціатором багатьох міжнародних та республіканських теоретичних та науково-практичних конференцій.

У Республіканському конкурсі на кращу наукову працю удостоєний 3-го місця, а у Всесоюзному конкурсі творів науково-популярної літератури – 2-го місця.

Бажання брати участь у конкурсах супроводжувало його все життя. У 2018 році він взяв участь у 19-му загальнонаціональному конкурсі «Українська мова – мова єднання». За участь у конкурсі він був нагороджений Почесною відзнакою Лауреата конкурсу. На жаль помертвено. Присутні вшанували пам'ять Георгія Віталійовича хвилиною мовчання.

Почесна відзнака Лауреата конкурсу
«Українська мова – мова єднання» Г.В. Ангелова

Цю високу нагороду вручив вдові Г.В.Ангелова Ніні Михайлівні Ангеловій голова Одеської регіональної організації Національної спілки журналістів України Юрій Работін.

Нагородження проходило в актовому залі Одеського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентіві України (ОРІДУ).

Голова Одеської регіональної організації Національної спілки журналістів України
Юрій Работін вручає нагороду Г.В.Ангелова вдові -
Ніні Михайлівні Ангеловій

Широкий діапазон суспільної діяльності Г.В. Ангелова.

Він був одним із засновників музею історії Академії, Головою Правління Одеської обласної організації товариства «ЗНАННЯ», членом вченої Ради Одеської національної наукової бібліотеки, понад 25 років головою Ради Академії з гуманітарної освіти та виховання, членом Національної Спілки журналістів України, членом редакційної колегії журналу Опольського університету (Польща), а також тривалий час був членом редакційних колегій видання "Наукові праці ОДАХТ" та низки науково-методичних збірок.

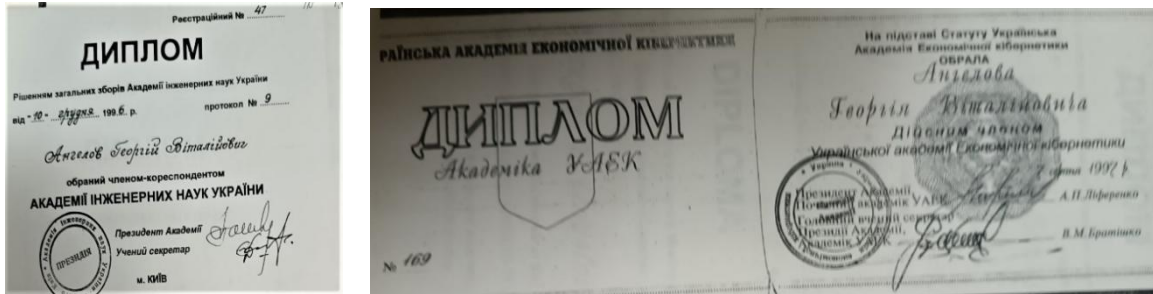
Неодноразово обирався депутатом районних рад та Одеської обласної ради, очолював Раду ветеранів війни та праці нашого Університету.

Г.В. Ангелов – Голова Ради ветеранів війни та праці ОНАХТ

Дійсний член Академії інженерних наук України та Української академії економічної кібернетики. Ось такий величезний перелік досягнень має Георгій Віталійович Ангелов.

Завдяки своїм людським, професійним та організаторським якостям він користувався заслуженою повагою не лише у своєму колективі, а й у наукових колах країни та зарубіжжя.

І громадськість гідно оцінила заслуги цього захопленого життям, діяльністю, людьми людину.

Атестат Заслуженого професора Одеської національної академії харчових технологій

Георгія Віталійовича нагороджено 6 медалями, знаками «Відмінник освіти України», «За відмінні успіхи в роботі» та «За активну роботу», знаком Президента Монголії «Дружба», Почесною Грамотою Верховної Ради України, призами ВДНГ СРСР, Золотим знаком губернатора, медаллю «За вагомий внесок у розвиток ОНАХТ». Був радником ректора.

4. КАФЕДРА ІНЖЕНЕРІВ ЛЮДСЬКИХ ДУШ

Було б справедливо з усіх людських талантів найважливішим вважати дар людинолюбства. Дається він для великої праці на благо людей, тому й мають його небагато людей. Робота на кафедрі для Георгія Віталійовича завжди була найважливішою. Тут він працював із кожним викладачем індивідуально. Тут він створив справжній колектив однодумців, творців, педагогів та психологів, зачарованих його ідеями, неугасимому русі вперед та невичерпній вірі в силу колективу.

(зліва направо) О.В.Кисильова-зам науково-методичним кабінетом кафедри, В.Г.Злотко, зав соціологічною лабораторією кафедри, доценти Приматов В.В., Черняк Г.А., асс. Царюк К.М., професори Черелниченко А.П., Ангелов Г.В., доценти Безродний І.М., Сочинська С.І., проф. Чумак О.Ф. 1994р.

2017 р. (зліва направо) перший ряд: доценти Стояно О.А., Черняк Г.А., зав.кабінетом-Бурдова Н.М., зав.каф.Ангелов Г.В., доцент Шевченко Г.А., лаборант Бондаренко В.М.. Другий ряд: доцент Іванов Є.В., старші викладачі Петракова Є.Р., Мордовець М.В., Ботіка Т.С., доценти Мельник Ю.М., Черкаський А.В., ас.Польова С.Є, доценти Соловей А.О., Пурцхванідзе О.В., Шишко О.Г., лаборант Гуртова О.В., ст.викладач Орлова В.О.

14 березня 2018р. Привітання Г.В. Ангелова з Днем народження

20 грудня 2019 року: члени кафедри(зліва направо) О.М.Тодорова, Є.В.Іванов, В.О.Орлова, Т.С.Ботіка, А.О.Соловей, В.М.Бондаренко, Г.А.Шевченко, І.А.Осадча, Н.М.Бурдова, Г.А.Черняк

Ні інформаційні навантаження, ні психологічні стреси, характерні для сучасної дійсності, ніколи не зупиняли Георгія Віталійовича в прагненні впроваджувати нові та ефективні форми роботи, спрямовані на підвищення культурного рівня студентства.

Він керував підготовкою аспірантів, був головою комісії з прийому кандидатських іспитів із філософії.

Завдяки далекоглядності та наполегливості Георгія Віталійовича, на базі кафедри соціології, філософії і права для аспірантів працював психолого-педагогічний семінар, для студентів – Центр психологічної підтримки, для молодих викладачів – психолого-педагогічне навчання.

20 грудня 2012р.(зліва направо). Зав. аспірантурою А.М. Гончаренко; доцент, керівник наукового психолого-педагогічного семінару для аспірантів Черняк Г.А. Виступ професора Ангелова Г.В. перед аспірантами. Знайомство з новими підручниками викладачів кафедри.

28 травня 2014 р. випуск слухачів наукового психолого-педагогічного семінару кафедри політичної соціології, філософії і права

15 травня 2015 р. випуск слухачів наукового психолого-педагогічного семінару кафедри політичної соціології, філософії і права

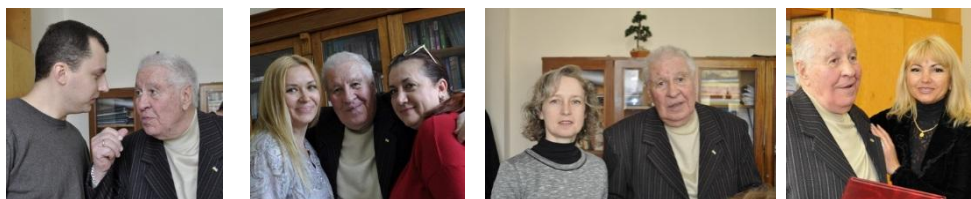

14 травня 2017 р. Зав. аспірантурою О.О. Лівенцова, доцент Черняк Г.А., професор Г.В. Ангелов на занятті з аспірантами наукового психолого-педагогічного семінару кафедри соціології, філософії і права

13 квітня 2018 року Зав.кафедрою, професор Ангелов Г.В. вручає дипломи про закінчення навчання на науковому психолого-педагогічному семінарі кафедри соціології, філософії і права. Поруч- керівник наукового психолого-педагогічного семінару для аспірантів Черняк Г.А., та зав. Аспірантурою, доцент Лівенцова О.О.

Виклики часу, у якому жив, дерзав, працював Г.В. Ангелов зберегли у ньому як дар людинолюбства, а й дар педагога, вченого і вихователя. Він був справжнім наставником, який дав путівку багатьом молодим вченим кафедри та аспірантам у велике наукове життя.

Молоді вчені кафедри Мельник Ю.М., Мордовець М.В., Стояно О.А., Тодорова С.М. з професором Г.В. Ангеловим

Однак, не можна не згадати ще про одну, мабуть, найбільш важливу якість Г. В. Ангелова: його здатність працювати з людьми, тісно згуртовуючи їх у колектив сподвижників, уміння бачити в колективі не об'єкт впливу, а разом із собою - єдиний управлінський суб'єкт, що живе за принципами високої корпоративної культури. Адже саме це фундамент ефективної роботи численного колективу кафедри, з історією якої органічно поєдналася біографія Георгія Віталійовича.

Свій досвід та знання Георгій Віталійович щедрою рукою передав колегам по роботі, доцентам, аспірантам та студентам.

Про це завжди говорять усі. Особливо ця його якість була підкреслена 14 березня 2018 року, коли його творчої діяльності у нашому навчальному закладі виповнилося 50 років.

Біографія Георгія Віталійовича – приклад того, як захопленість інтелектуальною працею, доброзичливість, різноманіття інтересів та любов до життя здатні творити дива. Як творчо мисляча людина, він довів, наскільки ефективно можна використати свій життєвий досвід у справі підготовки кадрів інженерів – інтелігентів, громадян з широким колом поглядів, патріотів своєї Батьківщини.

Дивлячись на цього ініціативного, що подає приклад дивовижної психологічної стійкості та людинолюбства, повного сил і творчих планів чоловіка, колеги, друзі по академічному співтоваристві, соратники не переставали захоплюватися зухвалістю його невгамовного характеру та життєвого оптимізму. Дерзає той, чий дар безмежний.

Ми переконані в тому, що завдяки його високому професіоналізму, творчій натурі та багатогранності душі колектив кафедри філософії і права, за великим рахунком, став «кафедрою інженерів людських душ» !

ВИСНОВКИ

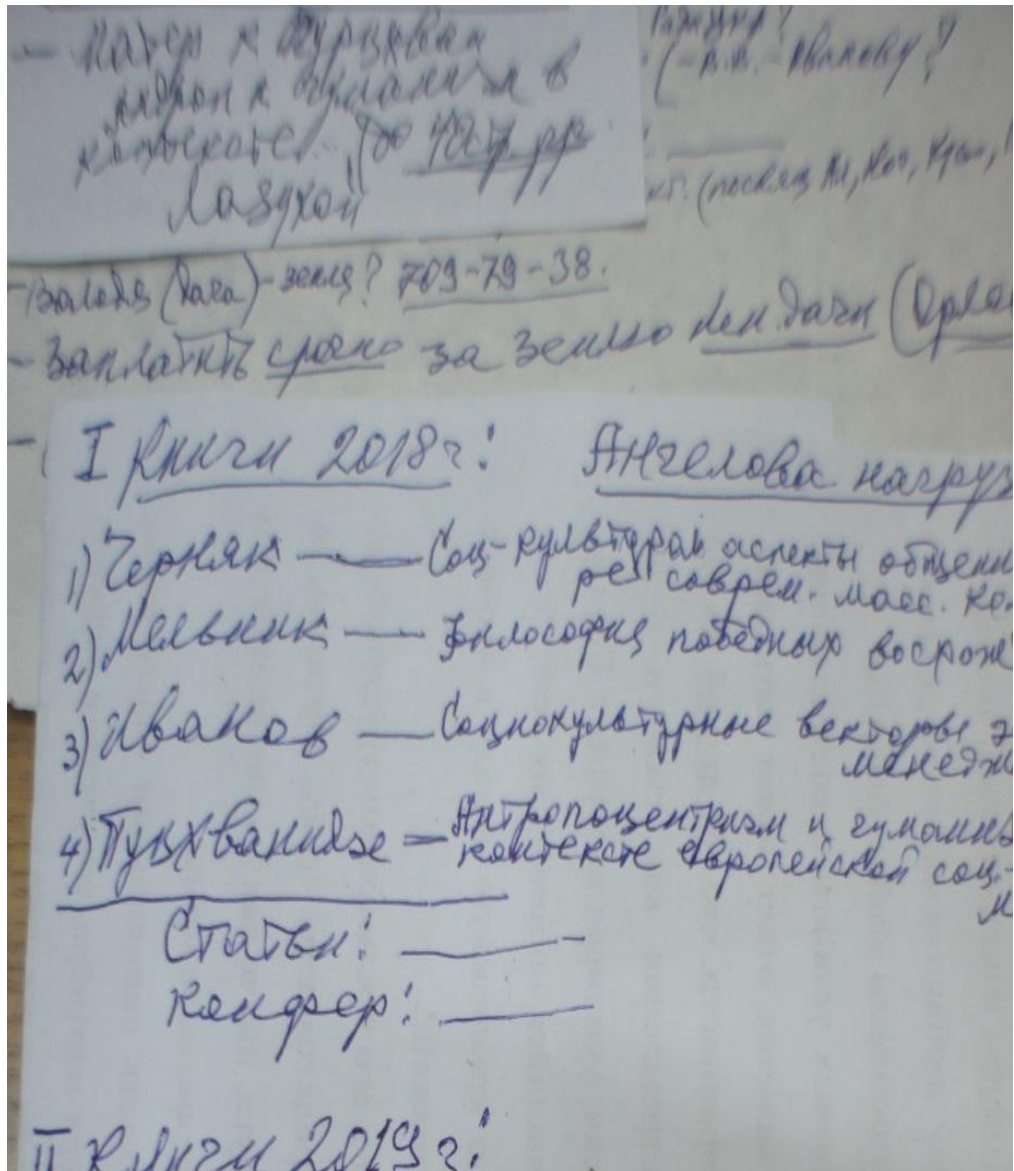
Всім пощастило. У нашому об'єднаному науково-дослідному, викладацькому, аспірантському, студентському та адміністративно-управлінському співтоваристві, протягом багатьох років, працювала людина, наділена таким багатим даром.

Заслужений діяч культури України, доктор філософії, професор, понад двадцять років проректор з науково-педагогічної, виховної роботи та соціального розвитку, п'ять років Голова Ради кафедр гуманітарних наук вузів одеського регіону, член Ради ректорів, багато років брав участь у роботі комісій МОН України з різних напрямів ЗВО, близько тридцяти років завідувач кафедри — Георгій Віталійович Ангелов.

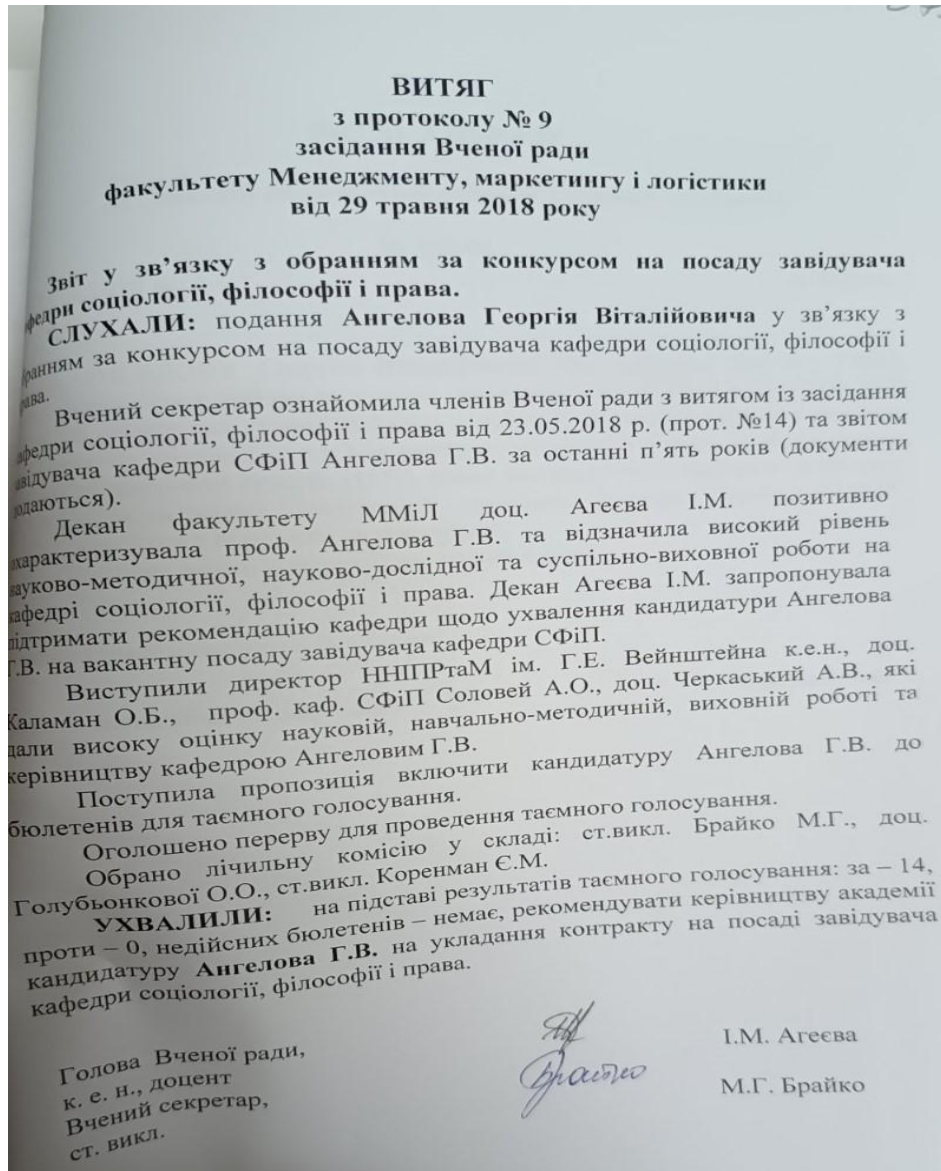
Ще наприкінці червня 2018 року він планував кожному навантаження щодо підготовки навчальних посібників, щодо переоформлення навчальних кабінетів.

Записи Г.В. Ангелова для каждого викладача по роботі над монографіями, травень 2018 р.

На засіданні кафедри та Вченій раді факультету його затвердили на 5 років завідування кафедрою.

Витяг з протоколу засідання Вченої ради факультету Менеджменту, маркетингу і логістики

Георгій Віталійович працював то вдома, то в лікарні, але телефонував кожному викладачеві кафедри і завжди знаходив важливу тему для розмови.

Але ...6 серпня 2018 р. надійшла сумна звістка - перестало битися серце прекрасної людини - Георгія Віталійовича Ангелова, який віддав справі підготовки висококваліфікованих фахівців понад 60 років, з яких близько 50 років - рідному Університету.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРНИХ ТА НАУКОВИХ ДЖЕРЕЛ

1. «Карнавал» —художній двосерійний фільм, знятий 1981 року режисером Тетяною Ліозноюю/ Електронний ресурс: [https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%B0%D1%80%D0%BD%D0%B0%D0%B2%D0%B0%D0%BB_\(%D1%84%D0%B8%D0%BB%D1%8C%D0%BC,_1981\)](https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%B0%D1%80%D0%BD%D0%B0%D0%B2%D0%B0%D0%BB_(%D1%84%D0%B8%D0%BB%D1%8C%D0%BC,_1981)).
2. Тарас Шевченко. І мертвим, і живим, і ненарожденним// <https://virshi.com.ua/taras-shevchenko-mertvym-zhyvym-nenarozhdennym/>.
3. Ниточко І.І. Березівський район: історія, люди, події (укр.). — Одеса: Чорномор'я, 2006. — С. 7. — ISBN 966-555-018-7.
4. Ниточко І.І. Березівський район: історія, люди, події (укр.). — Одеса: Чорномор'я, 2006. — С. 9— ISBN 966-555-018-8.
5. Березовский район. История городов и сел Украинской ССР. Одесская область/Институт истории академии наук УССР-Киев-1978.С327.
6. Березовский район. История городов и сел Украинской ССР. Одесская область/Институт истории академии наук УССР-Киев-1978.С328.
7. Одеський обласний архів, ф. 56, оп. 2. д. 6. л.1.
8. Борис Дубров. Такое долгожданное возвращение . Вечерняя Одесса. №53-54 (9971-9972)// 10 апреля 2014г.
9. Архів ОНАХТ.Ф.5005. Оп. № 1-ОС-2018. Л.76.
10. Архів ОНАХТ.Ф.5005. Оп. № 1-ОС-2018. Л.2-3.
- 11.Г.Черняк, А.Соловей. Дерзає той, чий дар безмежний / Технолог.№4 (1038), 20 березня 2017.

12. Знак: Заслуженний работник культуры УССР»/
<https://www.google.com/search?q>.
13. Е. Стеблівський. Готовим президентів. Газета Порто-Франко. № 12(1023), 15 мая 1995.
14. 90 лет Одесскому технологическому институту пищевой промышленности имени М.В.Ломоносова/Г.И.Терещенко, М.А.Симонов, П.Н.Платонов и др.-Одесса, 1992. С.102.
15. Видатні вчені Одеси. Ч.1. Доктори наук і професори: Біографічна енциклопедія. — Одеса, 2005. С.14-19.